

Ellinger: Det er ikke mange Bemærkninger, mine Udtalelser før har givet Anledning til. Til den ærede sidste Taler vil jeg blot sige, at det, han nu udtalte, kommer ikke til at stemme med, hvad den højtærede Udenrigsminister sagde for lidt siden, for han sagde netop, at man maa værgе sig imod at faa tilkendt noget, som man i Forvejen ejer. Det kan være fuldstændig rigtigt, men sikkert er det da, at vi har Grønland, det tilhører Danmark. Og nu gaar dog den ærede Ordfører for Venstre hen og siger, at vi gennem Overenskomsten ved Indrømmelsen, som han kalder det, med Hensyn til Scoresbysund har faaet tilkendt noget, som vi i Forvejen havde.

Jeg kan give den højtærede Minister ganske Ret i, at man med alle Midler maa søge at naa frem til et Resultat, naar man forhandler, men der er dog Grænser. Det er ogsaa rigtigt, at man skal tage Hensyn til det bestaaende venskabelige Forhold mellem Danmark og Norge, og i Udviklingen af det nordiske Samarbejde har vi her i Landet ikke mindst i de senere Aar taget meget virksom Del. Bevarelsen af dette Forhold paalægger visse Hensyn, nøder en til i visse Tilfælde at bringe Ofre, men det er mig ganske ubegribeligt, hvorfor Danmark skal bringe alle Ofre paa dette Venskabs Alter og Norge ikke et eneste. Det er en Svaghed ved det norske Standpunkt, og uvilkaarligt kommer man ved at se paa denne Sag til at tænke paa H. C. Andersens Eventyr om Laserne, som jeg henstiller, at man igen læser igennem.

Jeg har intet imod, at man bruger neutrale Udtryk; neutrale Udtryk er fortræffelige, hvis de vel at mærke ikke tilslører Meningen, hvis de ikke bringer det hele ind i en Taage, saa at ingen af Parterne ved, hvad det egentlig er, der menes. Og jeg maa paa ny hævde, at det er dog den simpleste Fordring, der maa stilles til en Overenskomst mellem to Personer eller to Lande, at inden Overenskomsten underskrives, er de paa det rene med, hvad den betyder. Men det er ikke Tilfældet her.

Schovelin: Der faldt under Forhandlingen den Ytring, at Partierne gennem det udenrigspolitiske Nævn havde givet deres Tilslutning til, at Forhandlingerne med Norge optoges. Jeg maa som Medlem af det udenrigspolitiske Nævn og som en af dem, der var til Stede i dette Nævn ved det paagældende Møde den 12. Juni 1923, gøre opmærksom paa, at for det konservative Partis Vedkommende var Forholdet det, at de to af de tre Repræsentanter, som

var til Stede, vel udtalte, at de for deres personlige Vedkommende ikke vilde modsætte sig, at saadanne Forhandlinger optoges, men at de udtrykkeligt pegede paa, som de Gang paa Gang har peget paa, at dermed var Tilslutning af Partiet som saadant ikke givet, og den kunde kun gives derigennem, at Nævnets Medlemmer fik Lejlighed til at forelægge Spørgsmaalet for deres Parti og derefter kom tilbage og meddelte, hvad Partiets Anskuelse var.

Ogsaa jeg maa protestere mod det Udtryk, der blev brugt af den ærede Ordfører for Venstre om Partiernes Repræsentanter i Forhandlingsudvalget. Det konservative Folkeparti har ingen Repræsentant haft i Grønlandsdelegationen, der forhandlede i Norge. Vi er ikke blevet spurgt, vi har ikke udpeget nogen Mand, og den Mand, der maaske tilfældigt er Medlem af vort Parti, som har været Medlem af Forhandlingsdelegationen, har ikke kunnet og kan ikke forpligte det konservative Folkeparti, hvad han jo for øvrigt selv offentligt har erkendt. Det er derfor en Tilsnigelse at bruge det Udtryk, at Partierne har haft Repræsentanter i Forhandlingsdelegationen.

Jeg ønsker saa blot til Slutning at understrege tvende Udtalelser, som her er faldet fra den højtærede Udenrigsminister, for det første den, at han udtalte — saaledes forstod jeg ham —, at der paa et tidligere Tidspunkt kunde være naaet et bedre Resultat end nu, og for det andet, at han udtalte sin Glæde over selve den Kendsgerning, at der ydedes saa stærk en Modstand mod Overenskomsten, idet denne Kendsgerning var egnet til at give det danske Standpunkt et stærkt Rygstød, saa man kunde sige: Dertil og ikke videre. Ja, i Sandhed: Er der noget, som det danske Standpunkt trænger til, saa er det Rygstød.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Birke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.